

Vertaling uit het Turks:

Ter overdracht aan de betreffende instantie

Mijn bedoeling was om met betrekking tot Hüseyin Baybaşın, de zakenman uit Diyarbakır die in een Nederlandse gevangenis zit, het politieke en actuele leven dat hij leidde voorafgaand aan zijn arrestatie, de werkzaamheden die hij heeft verricht ten behoeve van de industrie, de economie en de werkgelegenheid in Turkije, zijn identiteit en persoonlijkheid, zijn privéleven, de door hem gepleegde delicten, zijn leven in de gevangenis en wat hem tijdens zijn gevangenschap is overkomen, in het bijzonder zijn aanhouding in verband met delicten die hij niet heeft gepleegd, zijn veroordeling tot levenslange gevangenisstraf en de periode van aanhouding, arrestatie en berechting op grond van een aantal politieke en bureaucratische spelletjes die in Turkije zijn gespeeld door een aantal niet door hem gepleegde delicten te doen voorkomen alsof ze wel door hem gepleegd zouden zijn waarbij 'de nationale belangen van de landen' werden aangevoerd, onder de loep te nemen. In verband hiermee heb ik tevoren contact opgenomen met de advocaten van Baybaşın en ik heb om documenten en informatie gevraagd. Uitgaande van de inhoud van de dossiers van zowel de Turkse als de Nederlandse gerechten heb ik de betrokken personen en instanties benaderd en reportages gemaakt en allerlei door mij verzamelde informatie en documenten heb ik gepubliceerd op mijn nieuwspagina op internet op www.yalovacizgi.com...

Uit mijn onderzoek is gebleken dat in de zaak Hüseyin Baybaşın, die in maart 1998 is gearresteerd en in de gevangenis is geplaatst, een aantal onderhandelingen hebben plaatsgehad tussen de Turkse en Nederlandse overheden en door welke persoon of personen deze onderhandelingen zijn gevoerd. Dat er onderhandelingen hebben plaatsgevonden tussen Nederland en bevoegde personen die betrekkingen hadden met de criminele organisatie in Turkije wordt bewezen in een document met het briefhoofd van het Nederlandse Ministerie van Justitie.. De onderhandelingen worden bewezen met de verklarende passage in het op 15 juli 1997 gedateerde document met briefhoofd van het Nederlandse Ministerie van Justitie, waaruit blijkt dat er telefonisch contact is geweest met het team dat de operatie binnen het ministerie leidt, "dat er momenteel wordt onderhandeld om de zaak Baybaşın ten opzichte van de Turkse autoriteiten als drukmiddel in te zetten, om daar een andere zaak mee geregeld te krijgen. Aangezien de heer Demmink donderdag met vakantie gaat, zullen wij proberen de ministeriële verordening voor donderdag rond te krijgen."

Aan datgene wat de agenda van Turkije en van de Wereld behoorlijk bezighoudt, en aan hetgeen in dit schrijven wordt gezegd over de Nederlandse Staatssecretaris van Justitie J. Demmink en de overdracht, zal ik op gedetailleerde wijze aandacht besteden. Het verbaast mij echter zeer hoe het mogelijk is dat een land als Nederland in onderhandeling is gegaan met een aantal bendes in Turkije die uit zijn op bureaucratisch en politiek gewin. Uitgaande van het principe dat 'een te laat gekomen gerechtigheid geen gerechtigheid' kan zijn, en als we er van uitgaan dat de rechten van de mens en de gerechtigheid op zekere dag voor iedereen van toepassing zullen moeten zijn, vind ik het nuttig om met betrekking tot de zaak Hüseyin Baybaşın rechtstreekse, zonder tussenkomst van anderen, gedane harde uitspraken en reportages evenals zijn uitspraken over te brengen.

WAT HEEFT DE TOENMALIGE DIRECTEUR VAN POLITIE NECDET MENZİR GEZEZGD?
' Zoals U weet ben ik van 14-02-1992 tot 02-11-1995 werkzaam geweest als Directeur van Politie te Istanbul. Ik wil voor een keer duidelijk zeggen dat ik noch in het verleden noch in het heden ooit een enkel geheim van onze staat heb prijsgegeven of zal prijsgeven. Als het echter mogelijk zou zijn om aantal zaken die in het verleden binnen onze instanties verkeerd zijn aangepakt, zou kunnen isoleren, kan ik met betrekking tot sommige gevallen wel tot een interpretatie komen en uitspraken doen. De zaak Hüseyin Baybaşın, waar U naar vraagt en waar U zich mee bezig houdt, is een op zichzelf staande gebeurtenis. Het is niet iets dat onderschat moet worden.

Noemt U het zo U wilt 'een valse beschuldiging of een spel' of noemt U het een complot, de naam Hüseyin Baybaşın wordt genoemd in verband met een aantal drugszaken en voorvallen. Let wel, ik zeg niet dat 'Hüseyin Baybaşın deze zaken heeft gepleegd, dat hij een internationale drugshandelaar is of dat hij veel geld heeft verdiend. Om dat te kunnen stellen zou ik moeten beschikken over bewijzen, documenten en informatie dat hij degenen die dit werk deden daartoe heeft aangezet, dat hij in organisaties heeft gezeten, daarom kan ik ook dat ook niet zeggen. Immers de man is er niet bij, maar zijn naam wordt met ieder voorval in verband gebracht... Om een aantal beschuldigingen jegens iemand te kunnen uiten dien je te beschikken over belangrijke bewijzen en bewijsstukken. Als U een regeringspersoon bent, als U een eerlijk en rechtvaardig persoon bent, mag U iemand niet vals beschuldigen en mag U geen partij zijn in dit soort zaken. U kunt niet enerzijds het algemeen belang dienen en anderzijds het belang van de gemeenschap uit het oog verliezen'. De grootste bron van inkomsten van de terroristische organisaties in Turkije werd, zoals bekend, zonder twijfel gegenereerd uit de illegale drugshandel. De smokkelaar genaamd Şeymuz Daş was een van de meest bekende en belangrijkste drugssmokkelaars in Turkije. De voornaamste bron voor de financiering voor de terreur in Turkije komt voort uit de handel in drugs. De persoon genaamd Şeymuz Daş was een van de belangrijke smokkelaars die zich in Turkije bezig hielden met de drugshandel. Tegen hem werd een onderzoek ingesteld als een van de eigenaren van de op de boot de Lucky-S onderschepte tonnen aan drugs. Vanaf de maand september werden zijn telefoongesprekken met een machtiging van de rechtbank ofwel onofficieel getapt en afgeluisterd. Op 26 december van het jaar 1992 is de in de onderwereld vermaarde Drej Ali genaamde (Ali Yasak), toen hij op weg was naar een bruiloft, in een vuurgevecht verwickeld geraakt en gedood. Daş, die aan de ene kant de van hem afgeperste bijdrage aan de PKK betaalde, stond aan de andere kant ook open voor degenen die toegaven aanhanger van die partij te zijn. Hij werkte naast deze aanhangers.

Daş is vermoord op het tijdstip dat de boot Lucky-S inmiddels geladen met drugs op weg was gegaan. Met de moord op Daş werd een groothandelaar in drugs tegen wie men een onderzoek had lopen, tot zwijgen gebracht. Immers, de boten Lucky-S en Kismetim-1 transporteerden tonnen aan drugs en de persoon die daarover de meest belangrijke informatie zou kunnen verstrekken is pal naast een auto van het politieteam vermoord. Het is aannemelijk dat deze moord is gerealiseerd door drugsbaronnen die begrepen dat hun goederen in de beide boten zouden worden onderschept, en door personen uit hun omgeving met wie zij nauw in contact stonden. Zij hebben de persoon die hen zou kunnen verraden, Şeymuz Daş, uit de weg geruimd. Hiermee hebben zij zichzelf veilig gesteld. De namen van Daş, Halil Havar en Şevket Çubuk kwamen naar voren als de bazen over de Lucky-S. Het is een feit dat Havar en Çubuk ook een baas of bazen naast of boven zich moeten hebben gehad. Deze operatie heb ik zelf persoonlijk gerealiseerd. Toen er plotseling een storm kwam opzetten, is de boot gezonken en zijn de schuldigen ook op geen enkele manier binnengehaald kunnen worden. In die periode was het ook niet mogelijk geweest om goed contact te krijgen met Aziz Derviş en Hüseyin Baybaşın. Omdat er ook geen tastbare informatie uit de telefoontaps kwam was de zaak al over en afgesloten voordat zij goed en wel was begonnen. In het bijzonder de kwestie van de Lucky-S en de banden die deze boten met Bursa hadden zijn niet op een goede manier uitgezocht kunnen worden.

Şeymuz Daş was in Bursa een gerespecteerd persoon. Hij had nauwe banden met de politiek en hij bezat een triljoen aan vermogen. Maar wat er toen ook aan de hand is geweest, het zou gelogen zijn als ik zou stellen dat de politieke wensen ons er in die tijd niet van hebben weerhouden om verder op die zaken in te gaan. Dat Baybaşın met deze beide zaken niets te maken had was toen ook al gebleken.

Voor mij is HÜSEYİN BAYBAŞIN niet zomaar de eerste de beste naam. Zijn tweezijdige relatie met de Turkse staat, met de politici in Turkije, met belangrijke namen van de politie en hoogste militaire rechters was uiterst sterk. Af en toe waren er ook aanwijzingen dat hij tweezijdige betrekkingen onderhield met de staat. Echter, de Minister-President, de Directeur-Generaal van Politie en een aantal politici van die tijd stoorden zich aan de niet te stuiten opkomst van Baybaşın. Om die reden werd een bericht over de als bovengenoemd

ontstane onrust aan de organisatie gestuurd. Ik wil het eigenlijk niet zeggen maar over een behoorlijk aantal van onze collega's (medewerkers binnen de politie-organisatie) ontvingen wij berichten dat zij geld, roerende- en onroerende zaken op diverse namen hadden ontvangen van drugshandelaren, vrouwenhandelaren en bedrijfsleiders. Over een aantal mensen die een publieke functie bekleedden werden zelfs berichten in de kranten gepubliceerd.

Ik heb in Istanbul een keer gesproken met Ö. Çiller en we hebben in een restaurant gegeten. Hij heeft mij toen rechtstreeks medegedeeld dat hij zich werkelijk stoorde aan Hüseyin Baybaşın en dat hij wenste dat de familie Baybaşın, zijn verwanten en iedereen die contact met hem opnam wilde observeren en dat deze werkzaamheden ook absoluut moesten worden gedocumenteerd en in beeld moesten worden gebracht (met telefoontaps, foto's en video-opnamen en dergelijken). Ik heb kon het onbehagen van Ö. Çiller indertijd niet begrijpen. Ik was toen niet in de luxe situatie om te kunnen zeggen dat hij dat niet moest doen, maar ik heb hem aangehoord, en op zeker punt moest ik ook het nodige doen. Özer Çiller was bijzonder geïnteresseerd in de MIT, en van Tolga Şakir Atik hield hij als van een zoon en als er iets gedaan moest worden maakte hij gebruik van Atik. Ik wist dat Ferruh Tankuş en Emin Aslan belang stelden in de kwestie Baybaşın an dat zij deze zaak op de voet volgden. Dat was mijn interpretatie van deze zaak, het is en blijft echter wel mijn eigen persoonlijke mening..

Als iemand Baybaşın nu eens in de gevangenis zou gooien, dan nog blijft overeind dat deze persoon in die jaren erg populair was en dat veel landen zich daardoor terughoudend zouden opstellen. Het was best mogelijk dat personen uit de onderwereld van diverse landen, regeringsfunctionarissen, Hüseyin in de gevangenis zouden willen laten gooien. Waarom? Wel, om de volgende reden: Zodra deze persoon de gevangenis in gaat, hebben zij vrij spel. Ziet u, de arrestatie van Hüseyin Baybaşın, het handelen van de personen die de operatie uitvoerden volgens instructies die zij van een aantal mensen en instanties hadden gekregen, de geldbedragen en persoonlijke vermogens die na afronding van deze zaken te voorschijn kwamen, geldbedragen die een ambtenaar normaal gesproken in zijn hele leven niet niet bij elkaar zou kunnen sparen, huizen, villa's en hun afkomst hadden behoren te worden nagetrokken. Waarom is Tankuş uit zijn functie gezet? Ook de pers heeft hier geen aandacht aan besteed. Met betrekking tot deze zaken is naar mijn weten ook op de media behoorlijke druk uitgeoefend. Er is niet veel over geschreven. Alleen aan een aantal journalisten die een nauwe relatie hadden tot de politie werd enige (SCHRIFTELIJKE) informatie verstrekt en zij schreven stukjes waarbij zij zich niet buiten de aan hen gegeven informatie begaven. Ik zeg nogmaals en ik onderstreep dit, ik heb mij helemaal niet in dit gebeuren bevonden. Ik weet dat neven/nichten, echtgenoten en naaste familieleden van politici die aan de top van de regering stonden, en ook belangrijke bureaucraten en sommige ambtenaren van de mit wel erg veel interesse toonden voor de zaak Hüseyin Baybaşın.'

Wij hadden de zaak Baybaşın als een geheel aangepakt. De crisis en de onrust in de politiek hadden dit niet mogen verpesten. Op de telefoons van Hüseyin Baybaşın, zijn familieleden en de kring om hen heen waren inmiddels taps aangesloten. Deze werkzaamheden waren in die periode niet rechtmatig, er bestond namelijk geen rechterlijke beslissing of iets dergelijks voor. Blijft over dat Ferruh Tankuş en Emin Aslan ieder afzonderlijk samenwerkten met de Nederlandse Internationale Onderzoeks Eenheid, het Interregionale Recherche Team, de Nederlandse politie en het ministerie van Justitie Voor zover ik mij kan herinneren waren wij ook in nauwe samenwerking met politiefunctionarissen uit Spanje. Wij wisselden allerlei documenten en informatie uit waarover wij beschikten. Echter, Turkije verstrekke alles wat men had tegen Hüseyin Baybaşın, zelfs de kleinste informatie, aan Nederland. Er hebben met betrekking tot Hüseyin Baybaşın wel zo veel verzoeken om technisch onderzoek plaatsgevonden dat zelfs de doodgewone dagelijkse gesprekken naar Nederland en naar de politie of gerechtelijke autoriteiten van andere landen die daarom vroegen, werden toegestuurd.

Ik ben er nog steeds niet achter wat Emin Aslan en Ferruh Tankuş met de zaak Baybaşin te maken hadden. Zij hebben beiden bijzondere inzet getoond. Er is veel geld als beloning gegeven. Volgens mij zijn er, zonder dat er echt serieus bewijs en bewijsstukken waren, slechts telefoongesprekken, enkele beelden en documenten met betrekking tot het onderzoek aan de zeer regelmatig langskomende Nederlandse politie gegeven. En wij hebben op de beide boten geen enkel naar Baybaşin leidend spoor aangetroffen. Het is mij nog steeds niet duidelijk hoe het hen is gelukt om deze man op grond van telefoongesprekken levenslang gevangen te laten nemen. Wat mij betreft is de Nederlandse Internationale Onderzoekseenheid, het Interregionale Recherche Team absoluut fout voorgelicht. Nederland is uitgegaan van de technische observatie, de telefoontaps dus, en heeft gehandeld naar believen. Maar Baybaşin heeft in die jaren weinig gelegenheid gehad om iets te zeggen om zichzelf te verdedigen.'

ÖZER ÇİLLER pleegde te zeggen dat Baybaşin niet naar Turkije zou moeten komen. Dat was ook zijn eis voordat Baybaşin in Nederland werd opgepakt. Trouwens, enige tijd na deze besprekingen is de operatie in Nederland aangevangen. Ferruh Tankuş was, na zijn opleiding in het buitenland, bewust op de narcoticadienst geplaatst, op instigatie van de Directeur Generaal en uiteraard het Ministerie. Hij zei dat alles wat hiervoor nodig was, moest worden gedaan. Çiller had veel meer intensieve gesprekken met Mehmet Açar, Tankuş en Aslan. De gekruiste armen werden in werking gesteld.

Een ander argument om het apparaat op te stoken was het idee dat Baybaşin de PKK zou helpen, dat hij MED TV ondersteunde, omdat bij het apparaat bekend was dat Baybaşin met zijn organisatie reclame maakte voor dat TV-kanaal. Emin Aslan en Ferruh Tankuş, maar in het bijzonder Aslan, gingen Baybaşin op een overdreven intensieve wijze volgen.. Wat mij betreft ik wil niemand vals beschuldigen, ik wil ook niet te ver gaan, maar in die jaren hebben politici en een aantal belanghebbende kringen met groothandelaren in drugs samengewerkt om Baybaşin de pas af te snijden. Dit was de meest effectieve weg om deze persoon de pas af te snijden en dat is hen ook gelukt. Stelt u zich eens voor, de officier van justitie van een land, speciaal opgeleide politiemensen, komen naar Turkije, zij laten de paarden rennen zoals zij dat willen, ons apparaat werd gebruikt voor een aantal van hun wensen en wij stonden erbij en keken er naar. Natuurlijk is er inmiddels nogal wat tijd verstreken. Het zou kunnen dat ik mij in de data kan vergissen, maar in het jaar 1995 of begin 1996 hadden zij tweezijdige contacten met een aantal mensen van de Nederlandse politie en van de Nederlandse rechtspraak. Ik neem aan dat deze contacten gingen over nieuwe ontwikkelingen met betrekking tot Hüseyin Baybaşin, de betrekkingen in de organisatie, ze spraken zelfs over het gewicht van Baybaşin in de MIT en zijn betrekking tot het leger. Hoewel ik in die jaren officieel niet in deze zaak betrokken was, zat ik zelf toch ook in het onderzoek. Özer Çiller stond misschien ook wel onder druk van iemand anders of van een aantal belanghebbende kringen. Ik kon er wel van uit gaan dat hij niet wilde dat Baybaşin in Turkije zou zijn, dat hij sterk zou worden en dat hij een leider zou worden van zijn eigen groepering. Want in die jaren waren er in Turkije erg veel mensen die de handel in verdovende middelen in hun hand wilden houden.

De drugs waren zelfs doorgedrongen tot de politiek. In die jaren, ook weer voor zover ik weet, was T. Ş. Atık degene die de contacten tussen Baybaşin en de MIT en de staat overbracht aan Ö. Çiller. Hij gaf aan ons namelijk door tussenkomst van deze persoon zelfs zaken door waar ik niet van op de hoogte was.'

FERRUH TANKUŞ, had in de operatie Baybaşin een speciale taak. Hij was met veel bevoegdheden toegerust. Hij werkte met een voortreffelijk team. Ferruh Tankuş, die onderzoek deed, waarde hechtte aan de telefoontaps en camera-observaties liet verichten in de zaak tegen Hüseyin Baybaşin, heeft zo'n 21 maanden gefungeerd als Directeur van de Narcotiadienst in Istanbul. Daarvoor had hij een tijd op de georganiseerde misdaad gewerkt. In die periode was deze zaak voor hem dus zijn voornaamste zaak, de andere zaken stelden volgens mij niet echt veel voor. De tijd dat Tankuş op deze functie heeft gezeten was volgens mij in de jaren 95-96. Goed, maar waarom werd Tankuş benoemd als Directeur van Politie in

het district Beyoğlu. Waarom? Er is iemand die voor die benoeming 4 miljoen dollar op zijn rekening heeft gekregen.

De bevindingen uit de uitkomsten van de consultaties met de inspecteurs naar aanleiding van het door die inspecteurs van politie uitgevoerde onderzoek staan vast.

Een tweede feit is dat hij in 1995 in de provincie waar hij eerder heeft gewerkt een disciplinaire straf heeft gekregen van de Hoge Raad van Discipline in verband met het aanknopen van betrekkingen met en belang hebben in georganiseerde misdaadinstellingen. Een derde feit zijn de beschuldigingen met betrekking tot zijn persoonlijke levenssfeer. Over dit voorval had de Gouverneur van Istanbul Erol Çakır reeds belangrijke mededelingen gedaan. Bij mijn weten heeft het ministerie Tankuş overgeplaatst naar Niğde en is er daarna erg veel met hem gebeurd en is hij uit zijn functie gezet. Waarom is deze ontwikkeling achterhaald door de advocaten van Baybaşın. En dan hebben ze niet eens nagetrokken hoe en waarom Tankuş aan zijn zomerhuis in Kemal Sarıtaş Silivri is gekomen. Ik vind het niet juist dat de Politieorganisatie betrokken is bij dit soort zaken. Ik wil nog wel dit zeggen: Tankuş en E. Aslan zijn experts in hun taken in hun beroep. Zij zijn zeer goed opgeleid. De Staat heeft veel geld uitgegeven voor hun opleiding in het buitenland. Tankuş is nadat hij de buitenland-opleidingen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken had afgemaakt op deze functie gezet. Misschien is hij voor een korte periode ook nog wel belast geweest met andere werkzaamheden, maar bij mijn weten heeft dat niet lang geduurd. Daarna werden voorbereidingswerkzaamheden verricht voor de grote operaties. De ruwe informatie was merkwaardig en er werd begonnen met het omzetten van die merkwaardige informatie in ruwe informatie. In de zaak Baybaşın werden de telefoontaps, zonder de resultaten uit de inhoud daarvan af te wachten, doorgegeven aan de toenmalige Algemeen Directeur, en vervolgens zie je die informatie terug in de handen van de politieke arena. Ik was stomverbaasd, ik voelde dat er een wespennest achter zou kunnen zitten en ik heb mij op afstand gehouden.

DAN KOMEN WE aan de zaak J. Demmink... De naam van die man heb ik erg vaak gehoord.. Ik kan me de exacte datum niet meer herinneren maar in die jaren verzorgde onze veiligheidsdienst zijn beveiliging... In het verleden, ook al voor de jaren 1995, hoorde ik af en toe dat hij weer in Turkije was geweest. Ik vermoed dat hij een nauwe band met Turkije had, maar wij konden niet weten wat zijn bedoelingen waren, ik wilde het ook niet weten. Voor zover ik weet is het wel zo dat hij onderzoek deed in de zaak Baybaşın en dat hij zich bezighield met onderzoek naar diens bezit en vermogen in Turkije en de plaats waar zijn roerende en onroerende bezittingen zich bevonden. Op dit moment wil ik geen namen noemen maar hij schijnt gesprekken te hebben gevoerd met de politici van destijds, leiders op het hoogste ministeriële niveau en met een aantal mensen van de MIT. Zelfs als tussen onze collega's, die inmiddels uit de organisatie zijn omdat zij zijn gepensioneerd of die zijn overgeplaatst naar andere plaatsen, deze onderwerpen af en toe ter sprake kwamen, stelden wij elkaar de vraag wat die J. Demmink toch van plan was en waarom hij zich toch zo van nabij met Turkije bezig hield. Ik wil mij hier ook niet al te veel in verdiepen want de waarnemingen waren vaak niet erg chic, het ging om zaken die niet zouden moeten gebeuren. Maar helaas hebben sommige collega's binnen onze organisatie voor deze persoon een aantal diensten verricht, u mag ze zelf benoemen. Zelfs in die jaren spraken wij al van een "PEDOFIEL", mijn opvoeding staat mij niet toe om dit uit te spreken. Ik heb hem trouwens maar een of twee keer gezien en kort met hem gesproken, maar dat had geheel te maken met het onderzoek en, zoals ik al zei, ik zat niet in dat onderzoek. '

AAN DE ANDERE KANT gebeurde het regelmatig dat Ö. Çiller in de media van Baybaşın inhoudelijke toespraken hield en zei dat aan het politieke leven van Tansu Çiller een einde zou komen en dat hij bovendien bang was dat er zelfs een gerechtelijke procedure zou kunnen worden gevoerd. In die tijd heeft Özer Çiller een belangrijk deel van zijn werktijd aan dit belangrijke onderdeel gespendeerd. De belangrijke naam met betrekking tot Baybaşın en de ontwikkelingen die hebben plaatsgevonden, was Tankuş. Bekend was dat Demmink, wiens naam in Turkije in verband werd gebracht met seksschandalen, in de jaren 1995 tot

2000 met gebruik making van verschillende namen in Turkije is geweest. (het verhullen van iemands werkelijke identiteit is iets dat om veiligheidsredenen wel vaker gebeurde) De politie in Istanbul verleende hem vanzelfsprekend beveiliging, zowel bij zijn officiële als ook bij zijn niet officiële bezoeken. Met die zaken hield de afdeling beveiliging zich bezig. Wij deden het nodige voor zijn officiële- en zijn privébezoeken. Demmink was ook nauw betrokken bij de zaak Baybaşin. Ik had gehoord dat Tansu Çiller diverse malen met het Nederlandse Ministerie van Justitie heeft gesproken. Het heeft uiteraard een behoorlijke schok veroorzaakt dat Baybaşin de naam van Tansu Çiller in verband bracht met de drugshandel. Maar ik ben zelfs niet in staat om te beoordelen of deze uitspraak op waarheid berust of niet. Maar kijk, ik zal iets zeggen, ik weet niet of dit juridisch mogelijk is of niet. De besprekingen tussen Ferruh Tankuş en Demmink, Tankuş en Hillenaar en alle besprekingen met de buitenlandse politiemensen die vanuit Nederland naar Turkije zijn gekomen, zijn opgenomen op geluidsbanden met de bedoeling dat ze later zouden kunnen worden ontcijferd. Dit was niet met slechte bedoelingen, er werd op deze wijze gewerkt om eventuele problemen met betrekking tot de vertalingen van die besprekingen te kunnen achterhalen en om meer duidelijkheid te krijgen over wie wat heeft gezegd. Mogelijk zijn die geluidsopnamen nog steeds aanwezig bij de politie. Nu ik er aan denk, wil ik u ook wijzen op het voorval bij Kapikule in Edirne, namelijk de zaak van de 22 kilo heroine die daar zijn onderschept, was ook een raadsel. Er zijn verklaringen opgenomen van Roemenen die geen Turks kennen. Er is de mannen een stuk voorgelegd, ze hebben gezegd dat ze moesten ondertekenen en zij hebben het ondertekend. Als U de politiefunctionaris die de vertaling heeft gemaakt zou kunnen achterhalen en met hem/haar zou spreken ben ik ervan overtuigd dat die ook verschillende dingen zou kunnen vertellen. Op het stuk is een handtekening gezet alsof het naar het Roemeens was vertaald en dat stuk is met spoed naar het Nederlandse Ministerie van Justitie gestuurd. De politie was niet eens in staat om een Roemeense vertaling te maken, degene die het zou vertalen zou beëdigd moeten zijn.

Het berechtingsmechanisme van de Nederlandse rechtbanken en zelfs van de meest achtergebleven landen in de wereld zal zowel voor doodgewone zaken als voor de meest belangrijke zaken eerlijk en rechtvaardig moeten werken. Dat is trouwens eveneens een vereiste voor de superioriteit en de onafhankelijkheid van de rechtspraak.

Een Nederlandse rechtbank mag geen partij zijn in een zaak waarin met Turkije onderhandelingen hebben plaatsgevonden onder het mom van het landsbelang. Als er sprake is van een delict, behoort dat zeker te worden bestraft, maar een niet gepleegd delict mag niet worden bestraft...

Het geheel heeft inmiddels plaatsgevonden en is afgewerkt. Als de Nederlandse rechtbank gewild zou hebben, had zij een speciaal team kunnen formeren en in Turkije serieus onderzoek kunnen laten doen bij de rechtbanken naar zaken met betrekking tot de zaak Baybaşin, zij had dan op een fatsoenlijke manier documentatie kunnen vergaren. Als het in deze zaak niet om Hüseyin Baybaşin maar om iemand anders zou zijn gegaan, had men hem zelfs geen dag vast kunnen houden. Niemand zou dat zelfs maar gedurfd hebben. De zaak Ferruh Tankuş is een verhaal op zich. Ik heb het u verteld. Ik ben erg benieuwd naar wat de Directeur van de Narcoticadienst aan de Turkse vleugel, Ferruh Tankuş, die in Turkije uit zijn functie is gezet nadat hij voor een aantal delicten en op grond van een aantal beschuldigingen was veroordeeld door zowel de straf- als de bestuursrechter, allemaal heeft gedaan in de zaak waaraan het Nederlandse ministerie van justitie zo'n groot belang hechtte, waarin een operatie is uitgevoerd in samenwerking met de politieorganisaties van vijf landen, en naar de waarde de Nederlandse rechtbank hieraan zal hechten. Zal die zeggen 'wat kan ons dat schelen?' Dit is wat ik te zeggen heb.

MEN MOET BESLIST TOT INKEER KOMEN VAN ZIJN FOUTEN

Een belangrijk deel van de mensen die 12 jaar geleden in Turkije voor de overheid en voor belangrijke instellingen werkten of in het bestuurlijke functies hadden, beleid maakten in die jaren, of zich inspanden in de politiek, de bureaucratie en de maffia, in de hoop op die manier in korte tijd rijk te worden, zijn inmiddels uit hun functie gezet of overgeplaatst en elders tewerkgesteld.

In verband met de voorwaarden van de EU aan Turkije om zich aan te passen, zijn ten aanzien van de wettelijke bevoegdheden van de politie en in het rechtssysteem de rechten en vrijheden van het individu op de eerste plaats komen te staan. Ik heb geprobeerd uit te leggen wat zich in het verleden allemaal heeft afgespeeld tussen Nederland en Turkije, doordat de naam van J. Demmink erg vaak werd genoemd in verband met betrokkenheid bij delicten en het feit dat hij een bestanddeel van onderhandelingen was, en wat publieke functionarissen die van dichtbij kennis hebben van de gedragingen van Demmink in Turkije, over hem vertellen....

Als Uw geachte rechtbank daar prijs op zou stellen, zouden op 'ONPARTIJDIGHEID' gebaseerde informatie en bewijsstukken voor bovenstaande zaken, beschikbaar kunnen zijn en zou een hernieuwde behandeling kunnen plaatsvinden.

Heden zou op basis van gezonde contacten met het Ministerie van Binnenlandse Zaken en het Ministerie van Justitie in kwesties die door de Nederlandse politie en rechtbanken belangrijk worden bevonden, met betrekking tot de in Turkije uit zijn ambt gezette Ferruh Tankuş een onderzoek kunnen worden opgestart.

Ik ben ervan overtuigd dat mijn hierboven vermelde werkzaamheden een licht zullen werpen op de waardevolle juridische werkzaamheden. Mocht Uw Gerechtshof het nodig vinden zal ik, zoals ik ook bereid ben om ten overstaan van een rechter of officier van justitie allerlei vragen te beantwoorden, ook bereid zijn om als getuige op te treden.

Ter uwer informatie 3 december 2007

BURHAN KAZMALI

Journalist

Woonadres: Kayacık Mahallesi Köşk Bahçe Sokak
Köşk Apt Kat 5 Karamürsel KOCAELİ

Kantoor: Sabah-ATV Yalova Bürosu
Cumhuriyet Caddesi, Barış Sokak
Serdaroğlu İşhanı kat 5 YALOVA
Tel 0226-8137300

Deze vertaling is door mij gemaakt conform de aangehechte Turkse tekst.
P.A.L. Bosscha Erdbrink – Kuijpers, beëdigd vertaalster Turks. Oss, 4 januari 2008